

Joseph videns tumidam sponfam suam. Cæterum potest etiam dici, quod volebat eam dimittere ad tempus, usque dum scilicet cognosceret causam, quam apprehendebat, & a qua maxime affligebatur; quod proprie non est dimittere uxorem, sed domum uxoris.

Ad IX. Angelicus dicit, Hieronymum vocare nuptias nuptialem concubitum; & quia inter Mariam, & Joseph nunquam fuit nuptialis concubitus, ideo dixit, inter ipsas nunquam fuisse nuptias. Distinguenda igitur sunt semper, ut omnis æquivocationis tollatur occasio, Matrimonium ratum, & non consummatum, & matrimonium ratum, & consummatum. Quando aliqui Patres dicunt inter Mariam, & Joseph non fuisse matrimonium, intelliguntur de matrimonio rato, & consummato; quando vero cæteri omnes asserunt verum fuisse matrimonium, intelligendi sunt de matrimonio rato, non consummato, quod verum est matrimonium ex dictis supra, & ex dicendis inferius.

Ad X. Falsum est, quod matrimonium in trinitate dicat copulam conjugalem. Quomodo autem concordetur in B. Virgine virginitatis votum cum matrimonio, in sequenti Dissertatione videbitur.

Dicimus II. Causas, propter quas Deipara Virgo debuit Matrimonio jungi, plures a Patribus assignari; easque omnes veras, legitimas, ac ineluctabiles esse.

Prima causa fuit honor B. Virginis, ac etiam Christi Domini; si enim Judæi ignorantes fecunditatem Virginis, didicissent, eam peperisse, facile dixissent, eam concepisse ex stupro, & fornicatione, & Christum spurium existimassent, ac tradidissent. Hanc causam asserunt Origenes, vel quisquis alius sit author homiliæ 1. in diversa Scripturarum loca apud Origenem, Basilium homilia de humana Christi generatione, Hieronymus in cap. 2. Matthæi, Ambrosius lib. de Institut. Virginis, & lib. 2. in Lucam, Bernardus serm. 2. de laudibus B. Virginis. Contra hanc rationem præcipue ut eam concipiunt, & proponunt Hieronymus, & scilicet Origenes; ne scilicet Maria a Judæis lapidaretur ut adultera; insurgunt aliqui dicentes: Si peperisset innupta, non fuisset adultera; innupta enim fornicari quidem potest, adulterari non potest; adeoque lapidari non debuisset. At respondet S. Thomas 3. par. qu. 29. art. 1. ad 4. verbis hæc, Ad quartum dicendum, quod ju-

P.A.R. II.

dicio adulterarum lapidabatur secundum legem non solum illa, quæ jam erat desponsata, vel nupta, sed etiam illa, quæ in domo patris custodiebatur, ut virgo quandoque nuptura. Unde dicitur Deuteronom. 22. Si non est in puella inventa virginitas, lapidibus obruent eam viri civitatis illius, & morietur, quia fecit nefas in Israel, ut fornicaretur in domo patris sui, vel potest dici secundum quosdam, quod B. Virgo erat de stirpe Avon: unde erat cognata Elisabeth, ut dicitur Luca 1. Virgo autem de genere sacerdotali, propter stuprum occidebatur: Legitur enim Levitici 21. Sacerdotis filia si deprehensa fuerit in stupro, & violaverit nomen patris sui, flammis exuretur. Quidam referunt verbum Hieronymi ad lapidationem infamæ.

Secunda causa dicitur a Patribus ut mysterium Dominicæ Conceptionis diabolo celaretur, quia quum videret Virginem matrimonio junctam cum Josepho putare poterat, Christum non fuisse de Virgine natum, sed de muliere nupta, ac a viro suo cognita. Hanc causam memorant Chrysostomus, Basilus, Hieronymus, Ambrosius, Bernardus locis citatis, & eam asserunt fuisse primitus a S. Ignatio martyre allatam. Contra hanc causam Scotus in 4. dist. 30. qu. 2., Abulensis, & Maldonatus insurgunt dicentes, primo, quod virginitas consistens in nativa integritate corporis, poterat naturaliter ab Angelo cognosci; secundo, quia uteri feminei obferatio, in qua consistit Virginitatis sigillum poterat etiam ab Angelo facile deprehendi; tertio, quia per negationem, hoc est, quia nullum actum venereum, nullam copulam conjugalem viderat; Angelus quoque servatam Virginitatem agnoscebat. At respondemus etiam cum S. Thoma cit. loco, ad 3. sic: Ad tertium dicendum, quod sicut Augustinus dicit in 2. de Trinit. Diabolus multa potest virtute sua natura, a quibus tamen prohibetur virtute divina. Et hoc modo potest dici, quod virtute natura sua diabolus cognoscere poterat, Matrem Dei non fuisse corruptam, sed Virginem: prohibebatur tamen a Deo cognoscere modum partus divini. Quod autem postmodum eum aliquo modo cognovit diabolus esse filium Dei non obstat: quia jam tempus erat, ut Christus suam virtutem contra diabolum ostenderet, & persecutionem ab eo concitandam pateretur. Sed in infantia oportebat impediri malitiam diaboli, ne eum acrius persequeretur, quando Christus nec pati disposuerat, nec

N

vir.